

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień przełożonych służbowych, którym żołnierz zawodowy podlega w instytucji cywilnej z tytułu zajmowania w niej stanowiska służbowego.

5. Kierownik instytucji cywilnej, w przypadku gdy w instytucji tej pełni zawodową służbę wojskową co najmniej dwóch żołnierzy zawodowych, może przekazać swoje uprawnienia dowódcy jednostki wojskowej, wynikające z art. 7 ust. 2 ustawy, żołnierzowi, który zajmuje w instytucji cywilnej najwyższe stanowisko.

§ 12. 1. Nadzór, o którym mowa w § 11 ust. 1—3, obejmuje zagadnienia związane w szczególności z:

- 1) wyszkoleniem wojskowym;
- 2) szkoleniem fizycznym i działalnością sportową;
- 3) przestrzeganiem przepisów ubiorczych;
- 4) przestrzeganiem dyscypliny etatowej;
- 5) działalnością wychowawczą;
- 6) działalnością kadrową;
- 7) bezpieczeństwem i higieną służby;
- 8) działalnością mobilizacyjno-uzupełnieniową oraz przygotowawaniem do wykonywania zadań na stanowiskach służbowych w czasie wojny.

2. Nadzór wykonuje się w szczególności przez kontrole problemowe prowadzone doraźnie i obejmujące wybraną problematykę.

3. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr informuje instytucje cywilne, w których żołnierzy zawodowych wyznacza się na stanowiska służbowe, o przydziale tych żołnierzy na zaopatrzenie logistyczne i finansowe do jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych.

§ 13. 1. Żołnierze zawodowi pełniący zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych w instytucjach cywilnych podlegają opiniowaniu służbowemu na zasadach określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, z wyłączeniem art. 26 ust. 4 i 6 ustawy.

2. Żołnierze zawodowi podlegają opiniowaniu służbowemu co trzy lata, bez określania prognoz, a jeżeli okres pełnienia służby jest krótszy niż trzy lata, żołnierze podlegają opiniowaniu służbowemu w związku z zakończeniem służby na danym stanowisku służbowym.

§ 14. Zasady wyznaczania żołnierzy zawodowych będących sędziami sądów wojskowych na stanowiska służbowe w Departamencie Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości i odwoływania ich z tych stanowisk reguluje ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676).

§ 15. Żołnierze zawodowi, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia pełnią zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych w instytucjach cywilnych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 2006 r. w sprawie służby wojskowej żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych (Dz. U. Nr 177, poz. 1305), pozostają nadal na zajmowanych stanowiskach i pełnią dalszą służbę na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 września 2006 r. w sprawie służby wojskowej żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych (Dz. U. Nr 177, poz. 1305).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

313

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 marca 2008 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa

Na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie pełnienia zawodowej służ-

by wojskowej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 140, poz. 1479, z 2005 r. Nr 260, poz. 2179, z 2006 r. Nr 195, poz. 1440 oraz z 2007 r. Nr 41, poz. 260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w ataszatach obrony w przedstawicielstwach dyplomatycznych i w stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych, podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;”;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.

- 2) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w przypadkach, o których mowa w ust. 1, żołnierz pozostaje na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym lub w rezerwie kadrowej.”;
- 3) w § 5:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze indywidualnego lub zbiorowego rozkazu.”,
b) uchyla się ust. 3 i 4;
- 4) w § 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Żołnierze zajmujący stanowiska służbowe, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 3, podlegają Ministrowi Obrony Narodowej za pośrednictwem dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw organizacji współpracy międzynarodowej.”;
- 5) w § 9 w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Decyzję, o której mowa w § 5 ust. 1, oraz rozkaz, o którym mowa w § 5 ust. 2, mogą być uchylone przez organ, który wydał tę decyzję lub rozkaz, przed dniem wyjazdu z kraju.”;
- 6) w § 10 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, odwołuje żołnierza do kraju:
1) na wniosek organu państwa, przy którego siłach zbrojnych albo przy którego innych strukturach obronnych żołnierz pełni służbę wojskową lub w którym działa misja organizacji międzynarodowej, albo na terytorium którego ma siedzibę polskie przedstawicielstwo wojskowe, albo na wniosek organizacji międzynarodowej lub międzynarodowej struktury wojskowej, przy której działa przedstawicielstwo, albo też na wniosek organu państwa, na którego terytorium mają one swoją siedzibę, a także na wniosek dowódcy sił międzynarodowych;
2) na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych w stosunku do żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby w polskim przedstawicielstwie wojskowym lub na stanowisku w placówce zagranicznej albo bezpośrednio w strukturze organizacji międzynarodowej;
3) w razie zmiany orzeczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1, lub poświadczenia bezpieczeństwa, o którym mowa w § 7.
2. Żołnierz może być odwołany do kraju w każdym czasie przez organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, w przypadku:
1) niewywiązywania się z zadań służbowych lub nienależytego ich wykonywania;
- 2) prawomocnego ukarania żołnierza za przewinienie dyscyplinarne albo wszczęcia przeciwko żołnierzowi postępowania karnego o przestępstwo lub postępowania w sprawie o wykroczenie albo też zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych oraz w razie uprawdopodobnionego podejrzenia popełnienia czynu, który jest zabroniony pod groźbą kary według prawa państwa pobytu;
- 3) wniosku żołnierza albo dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę poza granicami państwa, lub przełożonego, o którym mowa w § 8 ust. 5, albo dyrektora, o którym mowa w § 8 ust. 2, w przypadku żołnierza pełniącego służbę poza granicami państwa;
- 4) ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych.”;
- 7) w § 13 ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Żołnierzowi pełniącemu zawodową służbę wojskową poza granicami państwa na stanowisku służbowym szefa polskiego przedstawicielstwa wojskowego, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, o stopniu etatowym nie niższym niż generał brygady (kontradmirał) oraz attaché obrony, przysługuje prawo do dodatkowej powierzchni na cele reprezentacyjne o łącznej powierzchni do 50 m². W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem państwa, zwyczajem międzynarodowym lub zakresem wykonywanych zadań Minister Obrony Narodowej może, na wniosek Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego lub dyrektora, o którym mowa w § 8 ust. 2, przyznać dodatkową powierzchnię na cele reprezentacyjne żołnierzowi pełniącemu służbę w innym stopniu etatowym lub na innym stanowisku służbowym.”;
- 8) w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje zwrot opłat za naukę dzieci w szkole typu podstawowego, gimnazjalnego i średniego, z wyjątkiem studiów wyższych, wskazanej przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą w uzgodnieniu z Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego lub dyrektorem, o którym mowa w § 8 ust. 2.”;
- 9) w § 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa i członkom jego rodziny przebywającym z nim za granicą przysługuje, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, zwrot kosztów świadczeń, o których mowa w § 15 ust. 2, przekraczających równowartość 1 000 euro, oraz zwrot kosztów za świadczenia, o których mowa w § 15 ust. 3, przekraczających równowartość 200 euro w ciągu miesiąca kalendarzowego — za zgodą Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego lub dyrektora, o którym mo-

wa w § 8 ust. 2 — wydaną w uzgodnieniu z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą. Nie dotyczy to przypadków, gdy ze względu na stan zdrowia żołnierza lub członka jego rodziny jest konieczna natychmiastowa interwencja lekarska w szpitalu.”;

10) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego lub dyrektor, o którym mowa w § 8 ust. 2, po zasięgnięciu opinii szefa (dyrektora, dowódcy, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby poza granicami państwa, może wydać zgodę na pokrycie kosztów przejazdu żołnierza i członków jego rodziny do kraju w celu leczenia szpitalnego.”;

11) w § 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego lub dyrektor, o którym mowa w § 8 ust. 2, po zasięgnięciu opinii szefa (dyrektora, dowódcy, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą, na pisemny wniosek żołnierza wyznaczonego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, może przyznać ryczałt na używanie do celów służbowych samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru będącego w jego posiadaniu.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

314

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 marca 2008 r.

w sprawie rejestrów Kart Polaka

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 52, poz. 305) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia rejestru złożonych wniosków o przyznanie Karty Polaka, decyzji wydanych w tych sprawach oraz przyznanych i unieważnionych Kart Polaka, zwanego dalej „rejestrem konsularnym”;
- 2) szczegółowe zasady przekazywania przez konsula danych do centralnego rejestru przyznanych oraz unieważnionych Kart Polaka, zwanego dalej „rejestrem centralnym”;
- 3) sposób prowadzenia rejestru centralnego;
- 4) sposób przetwarzania danych zawartych w rejestrze konsularnym i rejestrze centralnym.

§ 2. Rejestr konsularny jest prowadzony przez konsula, w formie elektronicznej.

§ 3. Po wprowadzeniu danych do rejestru konsularnego wniosek o przyznanie Karty Polaka otrzymuje niepowtarzalny numer ewidencyjny składający się z oznaczenia kraju, oznaczenia konsulatu i kolejnego numeru sprawy.

§ 4. 1. Zmiany danych w rejestrze konsularnym mogą być dokonywane do momentu wydania decyzji o przyznaniu albo odmowie przyznania Karty Polaka.

2. Zmiana danych w rejestrze konsularnym wymaga odnotowania, kto i kiedy dokonał danej zmiany.

§ 5. Realizacja uprawnienia konsula, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka, następuje w formie elektronicznej i polega na udostępnieniu wybranym organom administracji publicznej danych osoby, której dotyczy zapytanie.

§ 6. Dane z rejestrów konsularnych są przekazywane do rejestru centralnego, w formie elektronicznej, w sposób umożliwiający bezpieczne przesyłanie danych.

§ 7. Rejestr centralny jest prowadzony przez Radę do Spraw Polaków na Wschodzie, w formie elektronicznej.

§ 8. 1. Podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka, udostępnia się dane z rejestrów konsularnych za pomocą urządzeń teleinformatycznych, jeżeli posiadają urządzenia umożliwiające identyfikację osoby uzyskującej dane oraz rejestrację zakresu i daty ich uzyskania.

2. Dane z rejestru centralnego są udostępniane Centrum Personalizacji Dokumentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, w formie elektronicznej, w celu sporządzenia Karty Polaka.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 marca 2008 r.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*